

НАБЛИЖЕНИЙ СИНТЕЗ РОЗПОДІЛЕНОГО ОПТИМАЛЬНОГО КЕРУВАННЯ ДЛЯ ГІПЕРБОЛІЧНОГО РІВНЯННЯ ЗІ ШВИДКОКОЛИВНИМИ КОЕФІЦІЄНТАМИ

О. В. Перегуда, А. В. Русіна

Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка
вул. Володимирська, 64, Київ, 01601, Україна
e-mail: perol@ukr.net
rusina.alina@gmail.com

We consider the problem of finding an approximation of an optimal control, with respect to a quadratic type quality criterion, in the form of a feedback for a linear-quadratic problem that consists of a hyperbolic equation with rapidly oscillating coefficients and a distributed control in the right-hand side. On the basis of an exact synthesis formula, an approximate form of the synthesis is substantiated; it is obtained by replacing the fast changing variables and making averaging.

Рассматривается задача нахождения приближенной формы оптимального управления в форме обратной связи (синтеза) для линейно-квадратической задачи, состоящей из гиперболического уравнения с быстроколеблющимися коэффициентами и распределенным управлением в правой части, и квадратического критерия качества. На основании точной формулы синтеза обоснована его приближенная форма, заключающаяся в замене быстроколеблющихся параметров на усредненные.

Вступ. Для лінійно квадратичних нескінченновимірних задач оптимального керування [1–3] однією з важливих проблем є побудова наближеного синтезу (керування у формі оберненого зв'язку). У випадку наявності швидкоколивних коефіцієнтів, зокрема при моделюванні процесів у мікронеоднорідних середовищах, оптимальне керування сингулярно залежить від малого параметра. Тому при побудові наближених оптимальних регуляторів природним є перехід до усереднених характеристик. Для параболічних та гіперболічних рівнянь у випадку зосередженого керування $g(x)u(t)$, де функція g є фіксованою, відповідні результати для спеціальних критеріїв якості одержано в [4] шляхом зведення вихідної задачі до скінченновимірної задачі оптимального керування. У випадку розподіленого керування $u(t, x)$ редукція можлива лише для зліченної кількості задач оптимального керування. Для параболічного випадку аналіз такої задачі та побудову наближеного синтезу проведено в [5]. У даній статті цей підхід реалізовано для гіперболічної задачі з розподіленим керуванням. На основі точної формули оптимального керування у формі оберненого зв'язку обґрунтовано процедуру наближеного усередненого синтезу шляхом заміни всіх швидкоколивних параметрів на усереднені, а всіх нескінченних сум на скінченні.

Постановка задачі. Нехай $\Omega \subset \mathbb{R}^n$ — обмежена область, $\varepsilon \in (0, 1)$ — малий параметр. У циліндрі $Q = (0, T) \times \Omega$ розглядається задача оптимального керування

$$y_{tt}(t, x) = A^\varepsilon y(t, x) + u(t, x), \quad (t, x) \in Q,$$

$$y|_{\partial\Omega} = 0, \quad (1)$$

$$y|_{t=0} = y_0^\varepsilon, \quad y_t|_{t=0} = y_1^\varepsilon,$$

$$J(y, u) = \int_{\Omega} y^2(T, x) dx + \int_Q u^2(t, x) dt dx \rightarrow \inf, \quad (2)$$

$$u \in L^2(Q), \quad (3)$$

де $y_0^\varepsilon \in H_0^1(\Omega)$, $y_1^\varepsilon \in L^2(\Omega)$, $A^\varepsilon = \operatorname{div}(a^\varepsilon \nabla)$, $a^\varepsilon(x) = a\left(\frac{x}{\varepsilon}\right)$, $a = ((a_{ij}))$ – вимірна, симетрична, періодична матриця, що задовольняє умови рівномірної еліптичності та обмеженості:

$$\exists v_1 > 0, v_2 > 0 \quad \forall \eta, x \in \mathbb{R}^n: v_1 \sum_{i=1}^n \eta_i^2 \leq \sum_{i,j=1}^n a_{ij}(x) \eta_i \eta_j \leq v_2 \sum_{i=1}^n \eta_i^2. \quad (4)$$

Відомо [1, с. 290], що задача (1)–(3) має єдиний розв’язок $\{y^\varepsilon, u^\varepsilon\}$ у класі $W(0, T) \times L^2(Q)$, де

$$W(0, T) = \left\{ y \in L^2(0, T; H_0^1(\Omega)) \mid \frac{dy}{dt} \in L^2(0, T; L^2(\Omega)) \right\}.$$

Метою статті є побудова оптимального синтезу задачі (1)–(3) та обґрунтування його наближеної формули за допомогою переходу до усереднених параметрів.

Основні результати. Далі через $\|\cdot\|$ і $(\cdot, \cdot)$ будемо позначати норму і скалярний добуток в $L^2(\Omega)$. Нехай $\{X_i^\varepsilon\}$, $\{\lambda_i^\varepsilon\}$ – розв’язки спектральної задачі

$$\begin{aligned} A^\varepsilon X_i^\varepsilon &= -\lambda_i^\varepsilon X_i^\varepsilon, \\ X_i^\varepsilon|_{\partial\Omega} &= 0, \end{aligned} \quad (5)$$

$\{X_i^\varepsilon\} \subset H_0^1(\Omega)$ – ортонормований базис в $L^2(\Omega)$, $0 < \lambda_1^\varepsilon \leq \lambda_2^\varepsilon \leq \dots$, $\lambda_i^\varepsilon \rightarrow \infty$, $i \rightarrow \infty$.

Розв’язок задачі (1)–(3) шукаємо у вигляді

$$y^\varepsilon(t, x) = \sum_{i=1}^{\infty} y_i^\varepsilon(t) X_i^\varepsilon(x), \quad u^\varepsilon(t, x) = \sum_{i=1}^{\infty} u_i^\varepsilon(t) X_i^\varepsilon(x).$$

Тоді маємо зліченну систему одномірних задач оптимального керування

$$\begin{aligned} \dot{y}_i^\varepsilon(t) &= -\lambda_i^\varepsilon y_i^\varepsilon(t) + u_i^\varepsilon(t), \\ y_i^\varepsilon(0) &= (y_0^\varepsilon, X_i^\varepsilon), \quad \dot{y}_i^\varepsilon(0) = (y_1^\varepsilon, X_i^\varepsilon), \\ (y_i^\varepsilon(T))^2 &+ \int_0^T (u_i^\varepsilon(t))^2 dt \rightarrow \inf. \end{aligned} \quad (6)$$

Оптимальний регулятор у кожній із цих задач визначається за формулою [3] (гл. 4, § 6)

$$u_i^\varepsilon(t) = K_{1i}^\varepsilon(t)y_i^\varepsilon(t) + K_{2i}^\varepsilon(t)\dot{y}_i^\varepsilon(t), \quad (7)$$

де

$$K_{1i}^\varepsilon(t) = -\frac{b_i^\varepsilon(t) \cos \sqrt{\lambda_i^\varepsilon}(T-t)}{1 + \int_t^T (b_i^\varepsilon(s))^2 ds}, \quad K_{2i}^\varepsilon(t) = -\frac{1}{\sqrt{\lambda_i^\varepsilon}} \frac{b_i^\varepsilon(t) \sin \sqrt{\lambda_i^\varepsilon}(T-t)}{1 + \int_t^T (b_i^\varepsilon(s))^2 ds}, \quad (8)$$

$$b_i^\varepsilon(t) = \frac{1}{\sqrt{\lambda_i^\varepsilon}} \sin \sqrt{\lambda_i^\varepsilon}(T-t).$$

Переходячи до вихідної задачі, остаточно отримуємо оптимальне керування у формі оберненого зв'язку

$$u^\varepsilon(t, x, y^\varepsilon, y_t^\varepsilon) = \sum_{i=0}^{\infty} (K_{1i}^\varepsilon(t)(y^\varepsilon, X_i^\varepsilon) + K_{2i}^\varepsilon(t)(y_t^\varepsilon, X_i^\varepsilon)) X_i^\varepsilon(x). \quad (9)$$

Нехай стала матриця a^0 є усередненою для $a\left(\frac{x}{\varepsilon}\right)$, $A^0 = \operatorname{div}(a^0 \nabla)$, $\{\lambda_i^0\}$, $\{X_i^0\}$ – розв'язки спектральної задачі (5) при $\varepsilon = 0$, причому будемо вважати, що спектр A^0 є простим, тобто

$$0 < \lambda_1^0 < \lambda_2^0 < \dots < \lambda_k^0 < \dots, \lambda_i^0 \rightarrow \infty, \quad i \rightarrow \infty. \quad (10)$$

Тоді для довільних $i \geq 1$ справджуються граничні рівності [6, с. 299]

$$\lambda_i^\varepsilon \rightarrow \lambda_i^0, \quad X_i^\varepsilon \rightarrow X_i^0 \quad \text{в } L^2(\Omega) \quad \text{при } \varepsilon \rightarrow 0. \quad (11)$$

Будемо вважати виконаними умови збіжності

$$y_0^\varepsilon \rightarrow y_0 \quad \text{слабко в } H_0^1(\Omega), \quad y_1^\varepsilon \rightarrow y_1 \quad \text{слабко в } L^2(\Omega) \quad \text{при } \varepsilon \rightarrow 0. \quad (12)$$

Слід зауважити, що клас симетричних матриць, що задовольняють умову (4), є компакним відносно G -збіжності [6, с. 167]. Тоді наближений усереднений синтез має вигляд

$$u_N^0(t, x, y_N^\varepsilon, y_{Nt}^\varepsilon) = \sum_{i=0}^N (K_{1i}^0(t)(y_N^\varepsilon, X_i^0) + K_{2i}^0(t)(y_{Nt}^\varepsilon, X_i^0)) X_i^0(x), \quad (13)$$

де $y_N^\varepsilon(t, x)$ – розв'язок задачі (1) з керуванням (13), функції K_{1i}^0 , K_{2i}^0 визначаються формулами (8), в яких коефіцієнти λ_i^ε замінено на λ_i^0 .

Основним результатом роботи є така теорема.

Теорема. *Нехай для задачі (1)–(3) виконуються умови (4), (10), (12). Тоді формула (13) є наближеним усередненим синтезом для задачі (1)–(3) в тому сенсі, що існують*

$\eta > 0, \bar{N} \geq 1$ і $\bar{\varepsilon} \in (0, 1)$ такі, що

$$\|u^\varepsilon[\cdot, \cdot, y^\varepsilon, y_t^\varepsilon] - u_N^0[\cdot, \cdot, y_N^\varepsilon, y_{Nt}^\varepsilon]\|_{L_2(Q)} < \eta \quad \forall N \geq \bar{N} \quad \forall \varepsilon \in (0, \bar{\varepsilon}), \quad (14)$$

$$\|y^\varepsilon - y_N^\varepsilon\|_{C([0, T]; L^2(\Omega))} < \eta, \quad (15)$$

$$|J(y^\varepsilon, u^\varepsilon[t, x, y^\varepsilon, y_t^\varepsilon]) - J(y_N^\varepsilon, u_N^0[t, x, y_N^\varepsilon, y_{Nt}^\varepsilon])| < \eta. \quad (16)$$

Доведення. Розглянемо допоміжну задачу

$$\begin{aligned} z_{tt} &= A^\varepsilon z + u^0[t, x, z, z_t], \\ z|_{\partial\Omega} &= 0, \\ z|_{t=0} &= y_0^\varepsilon, \quad z_t|_{t=0} = y_1^\varepsilon, \end{aligned} \quad (17)$$

де $u^0: [0, T] \times \Omega \times H_0^1(\Omega) \times L^2(\Omega) \mapsto \mathbb{R}$ задається рівністю

$$u^0[t, x, \phi, \psi] = \sum_{i=0}^{\infty} (K_{1i}^0(t)(\phi, X_i^0) + K_{2i}^0(t)(\psi, X_i^0)) X_i^0(x).$$

Оскільки

$$|K_{1i}^0(t)| \leq \frac{1}{\sqrt{\lambda_i^0}}, \quad |K_{2i}^0(t)| \leq \frac{1}{\lambda_i^0}, \quad (18)$$

то з рівності Парсеваля випливає, що

$$\|u^0[t, x, \phi, \psi]\|^2 \leq 2 \sum_{i=0}^{\infty} \left(\frac{1}{\lambda_i^0} (\phi, X_i^0)^2 + \frac{1}{(\lambda_i^0)^2} (\psi, X_i^0)^2 \right) \leq \frac{2}{(\lambda_1^0)^2} (\|\phi\|_{H_0^1}^2 + \|\psi\|^2), \quad (19)$$

$$\|u^0[t, x, \phi_1, \psi_1] - u^0[t, x, \phi_2, \psi_2]\|^2 \leq \frac{2}{(\lambda_1^0)^2} (\|\phi_1 - \phi_2\|_{H_0^1}^2 + \|\psi_1 - \psi_2\|^2). \quad (20)$$

Це означає, що задача (17) має єдиний розв'язок у класі $W(0, T)$, причому для нього справджується рівність [7, с. 77]

$$\frac{1}{2} \frac{d}{dt} \left(\|z_t^\varepsilon\|^2 + (a^\varepsilon \nabla z^\varepsilon, \nabla z^\varepsilon) \right) = (u^0[t, x, z^\varepsilon, z_t^\varepsilon], z_t^\varepsilon). \quad (21)$$

З (19)–(21) і леми Гронуолла виводимо оцінку

$$\sup_{t \in [0, T]} \left(\|z_t^\varepsilon(t)\|^2 + \|z^\varepsilon(t)\|_{H_0^1(\Omega)}^2 \right) \leq C_1. \quad (22)$$

Тут і далі стали C_i залежать лише від параметрів задачі (1)–(3) і не залежать від ε . Звідси, враховуючи (20), отримуємо, що

$$\begin{aligned} \{z^\varepsilon\} & \text{ обмежена в } L^\infty(0, T; H_0^1(\Omega)), \\ \{z_t^\varepsilon\} & \text{ обмежена в } L^\infty(0, T; L^2(\Omega)), \\ \{z_{tt}^\varepsilon\} & \text{ обмежена в } L^\infty(0, T; H^{-1}(\Omega)). \end{aligned} \quad (23)$$

Тоді з теореми про компактність [8] випливає, що існує така функція $z(t, x) \in W(0, T)$, що по підпоследовності

$$\begin{aligned} z^\varepsilon & \rightarrow z \quad \text{в } C([0, T]; L^2(\Omega)) \cap C([0, T]; H_{0w}^1(\Omega)), \\ z_t^\varepsilon & \rightarrow z_t \quad \text{в } C([0, T]; H^{-1}(\Omega)) \cap C([0, T]; L_w^2(\Omega)). \end{aligned} \quad (24)$$

Оскільки для будь-якого $M \geq 1$

$$\begin{aligned} & \int_0^T \|u^0[t, x, z^\varepsilon, z_t^\varepsilon] - u^0[t, x, z, z_t]\|^2 dt \leq \\ & \leq 2 \sum_{i=1}^M \int_0^T \left(\frac{1}{\lambda_i^0} (z^\varepsilon(t) - z(t), X_i^0)^2 + \frac{1}{(\lambda_i^0)^2} (z_t^\varepsilon(t) - z_t(t), X_i^0)^2 \right) dt + \frac{4C_1 T}{\lambda_{M+1}^0}, \end{aligned}$$

то з (24) випливає, що

$$u^0[t, x, z^\varepsilon, z_t^\varepsilon] \rightarrow u^0[t, x, z, z_t] \quad \text{в } L^2(Q). \quad (25)$$

Оскільки $A^\varepsilon \xrightarrow{G} A^0$, то з результатів [9] виводимо, що z — розв'язок задачі

$$\begin{aligned} z_{tt} & = A^0 z + u^0[t, x, z, z_t], \\ z|_{\partial\Omega} & = 0, \\ z|_{t=0} & = y_0, \quad z_t|_{t=0} = y_1, \end{aligned} \quad (26)$$

причому, оскільки задача (26) має єдиний розв'язок, збіжність у (24) відбувається по всій последовності і

$$J(z^\varepsilon, u^0[t, x, z^\varepsilon, z_t^\varepsilon]) \rightarrow J(z, u^0[t, x, z, z_t]), \quad \varepsilon \rightarrow 0. \quad (27)$$

Далі, для різниці $\omega_N^\varepsilon = y_N^\varepsilon - z^\varepsilon$ маємо задачу

$$\begin{aligned} \omega_{Ntt}^\varepsilon & = A^\varepsilon \omega_N^\varepsilon + \sum_{i=0}^N (K_{1i}^0(t)(\omega_N^\varepsilon, X_i^0) + K_{2i}^0(t)(\omega_{Nt}^\varepsilon, X_i^0)) X_i^0(x) + f_N^\varepsilon(t, x), \\ \omega_N^\varepsilon|_{\partial\Omega} & = 0, \\ \omega_N^\varepsilon|_{t=0} & = 0, \quad \omega_{Nt}^\varepsilon|_{t=0} = 0, \end{aligned} \quad (28)$$

де

$$f_N^\varepsilon(t, x) = - \sum_{i=N+1}^{\infty} (K_{1i}^0(t)(z^\varepsilon, X_i^0) + K_{2i}^0(t)(z_t^\varepsilon, X_i^0)) X_i^0(x).$$

Застосовуючи рівність Парсеваля та (22), отримуємо оцінку

$$\begin{aligned} \|f_N^\varepsilon(t, x)\|^2 &\leq 2 \sum_{i=N+1}^{\infty} (K_{1i}^0(t))^2 (z^\varepsilon, X_i^0)^2 + \sum_{i=N+1}^{\infty} (K_{2i}^0(t))^2 (z_t^\varepsilon, X_i^0)^2 \leq \\ &\leq \frac{2}{(\lambda_{N+1}^0)^2} \left(\sum_{i=N+1}^{\infty} (z^\varepsilon, X_i^0)_{H_0^1}^2 + \sum_{i=N+1}^{\infty} (z_t^\varepsilon, X_i^0)^2 \right) \leq \frac{2C_1}{(\lambda_{N+1}^0)^2}. \end{aligned} \quad (29)$$

Тоді з (28) та леми Гронуолла випливає, що

$$\sup_{t \in [0, T]} \left(\|\omega_{Nt}^\varepsilon(t)\|^2 + \|\omega^\varepsilon(t)\|_{H_0^1}^2 \right) \leq \frac{C_2}{(\lambda_{N+1}^0)^2}. \quad (30)$$

Звідси і з (19) остаточно маємо

$$\sup_{t \in [0, T]} \left(\|\omega_{Nt}^\varepsilon(t)\|^2 + \|\omega_{Nt}^\varepsilon(t)\|_{H_0^1}^2 \right) + \int_0^T \|u_N^0[t, x, y_N^\varepsilon, y_{Nt}^\varepsilon] - u^0[t, x, z^\varepsilon, z_t^\varepsilon]\|^2 dt \leq \frac{C_3}{(\lambda_{N+1}^0)^2}. \quad (31)$$

З огляду на (27) і (31) залишилось показати, що для процесів $\{y^\varepsilon, u^\varepsilon[t, x, y^\varepsilon, y_t^\varepsilon]\}$ та $\{z, u^0[t, x, z, z_t]\}$ виконуються нерівності (14)–(16). Спочатку зауважимо, що задача оптимального керування (1)–(3) при $\varepsilon = 0$ має єдиний розв'язок $\{y^0, u^0\}$, причому оптимальне керування $u^0 = u^0[t, x, y^0, y_t^0]$ визначається формулами (7)–(9) при $\varepsilon = 0$.

Таким чином, внаслідок єдиності $z \equiv y^0$.

Оскільки для $u^\varepsilon[t, x, y^\varepsilon, y_t^\varepsilon]$ справджуються оцінки (18)–(20) з $\{X_i^\varepsilon\}$, $\{\lambda_i^\varepsilon\}$ замість $\{X_i^0\}$, $\{\lambda_i^0\}$, то y^ε задовольняє (23).

Отже, існує така функція $y \in W(0, T)$, що по підпоследовності

$$\begin{aligned} y^\varepsilon &\rightarrow y \quad \text{в } C([0, T]; L^2(\Omega)) \cap C([0, T]; H_{0w}^1(\Omega)), \\ y_t^\varepsilon &\rightarrow y_t \quad \text{в } C([0, T]; H^{-1}(\Omega)) \cap C([0, T]; L_w^2(\Omega)), \end{aligned} \quad (32)$$

де $H_{0w}^1(\Omega)$ та $L_w^2(\Omega)$ — простори $H_0^1(\Omega)$ та $L^2(\Omega)$ зі слабкою топологією.

З (11) маємо, що $K_{ji}^\varepsilon \rightarrow K_{ji}^0$ в $C([0, T])$ при $\varepsilon \rightarrow 0$, $j = 1, 2$, тому з (11), (32) і теореми Лебега для будь-якого $M > 1$ отримуємо

$$\begin{aligned} &\sum_{i=1}^M (K_{1i}^\varepsilon(t)(y^\varepsilon, X_i^\varepsilon) + K_{2i}^\varepsilon(t)(y_t^\varepsilon, X_i^\varepsilon)) X_i^\varepsilon(x) \rightarrow \\ &\rightarrow \sum_{i=1}^M (K_{1i}^0(t)(y, X_i^0) + K_{2i}^0(t)(y_t, X_i^0)) X_i^0(x) \quad \text{в } L^2(Q). \end{aligned} \quad (33)$$

Крім того,

$$\int_0^T \left\| \sum_{i=M+1}^{\infty} (K_{1i}^0(t)(y, X_i^0) + K_{2i}^0(t)(y_t, X_i^0)) X_i^0 \right\|^2 dt \leq \frac{C_4}{(\lambda_{M+1}^0)^2}. \quad (34)$$

Використовуючи оптимальність u^ε , маємо

$$\xi_M^\varepsilon(t, x) := \sum_{i=M+1}^{\infty} (K_{1i}^\varepsilon(t)(y^\varepsilon(t), X_i^\varepsilon) + K_{2i}^\varepsilon(t)(y_t^\varepsilon(t), X_i^\varepsilon)) X_i^\varepsilon = \sum_{i=M+1}^{\infty} u_i^\varepsilon(t) X_i^\varepsilon(x),$$

де з (6) випливає, що

$$u_i^\varepsilon(t) = -\frac{b_i^\varepsilon(t)}{1 + \int_0^T (b_i^\varepsilon(s))^2 ds} \left((y_0^\varepsilon, X_i^\varepsilon) \cos \sqrt{\lambda_i^\varepsilon}(T-t) + \frac{(y_1^\varepsilon, X_i^\varepsilon)}{\sqrt{\lambda_i^\varepsilon}} \sin \sqrt{\lambda_i^\varepsilon}(T-t) \right). \quad (35)$$

Звідси для будь-якого $t \in [0, T]$ маємо

$$|u_i^\varepsilon(t)|^2 \leq C_5 \left((y_0^\varepsilon, X_i^\varepsilon)^2 + \frac{1}{\lambda_i^\varepsilon} (y_1^\varepsilon, X_i^\varepsilon)^2 \right). \quad (36)$$

На підставі (12)

$$y_0^\varepsilon \rightarrow y_0 \text{ в } L^2(\Omega), \quad y_1^\varepsilon \rightarrow y_1 \text{ в } H^{-1}(\Omega),$$

отже,

$$\sum_{i=1}^{\infty} (y_0^\varepsilon, X_i^\varepsilon)^2 \rightarrow \sum_{i=1}^{\infty} (y_0, X_i^0)^2, \quad \sum_{i=1}^{\infty} \frac{1}{\lambda_i^\varepsilon} (y_1^\varepsilon, X_i^\varepsilon)^2 \rightarrow \sum_{i=1}^{\infty} \frac{1}{\lambda_i^0} (y_1, X_i^0)^2. \quad (37)$$

З (35)–(37) виводимо, що для будь-якого $\eta > 0$ існує $M \geq 1$ таке, що для всіх достатньо малих $\varepsilon > 0$ виконується нерівність

$$\int_0^T \|\xi_M^\varepsilon(t)\|^2 dt < \eta.$$

Звідси і з (33), (34) одержуємо шукану збіжність

$$u^\varepsilon[t, x, y^\varepsilon, y_t^\varepsilon] \rightarrow u^0[t, x, y, y_t] \text{ в } L^2(Q).$$

Оскільки $A^\varepsilon \xrightarrow{G} A^0$, то з [9] виводимо, що $y \equiv z$.

Теорему доведено.

Література

1. Лионс Ж.-Л. Оптимальное управление системами, описываемыми уравнениями с частными производными. — М.: Мир, 1972. — 416 с.

2. *Фурсиков А. В.* Оптимальное управление распределенными системами. — Новосибирск: Науч. книга, 1999. — 350 с.
3. *Егоров А. И.* Оптимальное управление линейными системами. — Киев: Вища шк., 1988. — 278 с.
4. *Kapustyan O. V., Kapustian O. A., Sukretna A. V.* Approximate bounded synthesis for distributed systems. — Saarbrücken: Lambert Acad. Publ., 2013. — 235 p.
5. *Капустян О. В., Русіна А. В.* Наближений синтез розподіленого обмеженого керування в параболічній задачі зі швидкоосцилюючими коефіцієнтами // Укр. мат. журн. — 2015. — **67**, № 3. — С. 355–365.
6. *Жиков В. В., Козлов С. М., Олейник О. А.* Усреднение дифференциальных операторов. — М.: Физматлит, 1993. — 464 с.
7. *Temam R.* Infinite-dimensional dynamical systems in mechanics and physics. — New York: Springer, 1993. — 530 p.
8. *Simon J.* Compact sets in the space $Lp(0, T; B)$ // Ann. mat. pura ed appl. — 1986. — **146**, № 1. — P. 65–96.
9. *Colombini F., Spagnolo S.* On the convergence of solutions of hyperbolic equations // Commun. Partial Different. Equat. — 1978. — **3**, № 1. — P. 77–103.

*Одержано 22.02.16,
після доопрацювання — 23.03.16*